

NYIREGyhÁZA

SZABOLCSMEGYE ÉS NYIREGyhÁZA VÁROS ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ
VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen hetenkint-kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 6 frt. | Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Fél évre 3 „ | Egyes szám 6 „

Előfizetési pénzek s minden közlemény: n.-kálló-utca
1040. szám alatt — a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Név, vagy bérmentetlenül küldött kéziratok nem vétetnek
figyelembe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díj:
Három hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5. mbl.
szórónál 4 kr.

Nagy terjedelmű s többször hirdetendőik alku szerint is a
legutányosabban felvétetnek.

Bélyegdíj minden beiktatásért külön 30 kr.

Nyittdíj közlemények minden három hasábos petit sorá-
ért 20 kr. díj vétetik.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS „NYIREGyhÁZA“

czimű vegyes tartalmu hetilapra.

Mélyen tisztelt közönség!

Midőn e lap megindítására elhatároztuk magunkat, azon meggyőződés vezérelt bennünket, hogy egy helyes irányban szerkesztett helyi lapra városunk és megyénkben szükség van.

Az irány, melyet mi szándékozunk követni, hogy helyes-e vagy nem? annak elbírálására a n. é. közönség lesz hivatva.

Íranyelvünk, melyet lapunk szerkesztésénél szigorúan követni fogunk, a következők:

A múltval magyar irodalom követelményeinek megfelelő, — lehetőleg minden idegen szavaktól ment — tiszta magyar nyelven akarunk írni a t. olvasó közönségnek.

Legfőbb gondot fogunk fordítani vidékünk érdekeinek hű képviselésére, különösen pedig az ipar, kereskedelem és gazdáltság érdekeinek előmozdítását s az e téren szükséges ismeretek terjesztését tűztük ki célunkul.

Határozott elvünk távol tartani magunkat a politikálástól és minden — bármely oldalról jöhető befolyárolást határozottan visszautasítani, ostorozni a bűnt, kiemelni mint követésre méltót, a nemes tetteket.

Végre pedig tárcza rovatunkban oly olvasmányt adni kedves olvasóink és olvasónőinknek, a melyben a munka fadaralmi utáni pihenésök alatt gyönyörűt találhassanak, s ezt bátran ígérhetem, mert oly egynek voltam szerencsés munkatársakul megnyerni, a kik tiszta magyar zamatu munkáik után olvasó közönségünk kedvencei.

Azon reményben, miszerint megycnk és városunk közönsége osztja azon nézetünket, hogy a fentjelölt irányelvek szerint szerkesztett egy helyi érdeklapra szükségünk van, — teljes tisztelettel kérjük a mélyen tisztelt közönséget, sziveskedjenek nagybecsű pártolásukban részlettelj vállalatunkat, s ezáltal lehetővé tenni azt, hogy végre valahára egy oly lap legyen e megyében és városban, a melyre büszkén mondhatassuk: hogy ez a miénk.

Mi a magunk részéről nem kímélünk sem költséget, sem fáradságot, azonban ez mitsem ér a n. é. közönség pártolása nélkül.

Az előfizetési feltételek lapunk honlokán találhatók.

Kérelmünket megújítva, kívánjuk: adjon isten jobb jövődőt e nemzetnek!

A „Nyiregyháza“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Nyiregyháza, jan. 5.

Nyiregyháza város vagyongazdálkodási állapotáról már több alkalommal írtunk, mindannyiszor kitüntetve azon rendtelenséget, a melyek különösen a házipénztári számadások felülvizsgálatának elmulasztásából eredtek; felszólalásaink azonban mind e mai napig semmi eredménye nem volt.

Amennyival örömdetesebben lepett tehát meg azon hír, hogy a számadások felülvizsgálására t. Kállay Ferenc megyei főszámvevő ur lett legujabban felkérve.

Mi a fentisztelt főszámvevő ur egyenes lelkiségétől és erejétől, igen sokat várunk; és megvagyunk róla győződve, hogy e várakozásunkban, nem is fogunk csalódni, az ő erélye nem fog hajtörést szenvedni a számadások kuszáltságán, hanem legyen az bármily nehézségekkel egybeköve, a vizsgálatot be fogja fejezni.

Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy ezen számadások megvizsgálása, de különösen azoknak helyesbitése roppant nagy nehézséggel jár, mert ha nem úgy volna, akkor a városi számvizsgáló küldöttség már rég teljesítette volna ebbeli kötelezettségét és nem akadt volna fel mindannyiszor, valahányszor ahhoz hozzá fogott; — azonban a vas akaraton ki nem fog semmi. És mi a számvizsgálattal megbízott s fentisztelt főszámvevő urat, mint ilyet ismerjük.

Nyiregyháza y.

A keleti kérdés hogy oldható meg legkönnyebben?

Meg nem foghatjuk, hogy az európai diplomácia, a keleti kérdés labirintusában, mi-

ért nem képes oly hosszú időn keresztül megtalálni a kivetető Ariadne fonálát?

Nem pedig azért, mert a keleti kérdésnek megoldási módja csupán csak egy lehet; t. i. Lengyelország helyreállítása s a lengyel nemzet felszabadítása az orosz járom alól.

E kérdést, akár állambölcsészeti, akár jogi szempontból fogjuk is megírni: mindenképen helyesnek találjuk.

Lássuk legelőször a jogi szempontból. Az oroszok humánus (?) csárja a Balkán félszigeteket lakó szláv nátióknak szabadságot követel a humanitás nevében. Ez eddig jogos. De merőben ellenkezik minden jogi fogalommal az, hogy ugyanazon orosz csár sem saját népének, sem a leigázott és szétmarcangolt szegény lengyel nemzetnek nemcsak hogy szabadságot nem ad, de a legocsmányabb önkényvel uralkodik felettük.

Ó jertek, zibériai éio natocaa, és tegyetek tanubizonyoságot a humánus orosz csár szabadságszeretetről!

A nemes török nemzet — uralkodójával együtt — az oroszok ezen követelésével szemben — készítettek a török birodalmat lakó népek számára egy oly szabadság levelet, mi-lyennel ha minket — szabadoknak esufolt magyarokat megajándékozna végzetünk, siránk örömlünkben.

Már most, ha létezik e földön jog és igazság, (?) az európai diplomácia kötelessége Oroszországot oda utasítani, hogy népeinek — legalább is — olyan alkotmányt adjon, a milyet a török adott.

Hissen ezek is keresztények és szlávok. — Vagy talán a szlávokat és keresztényeket csupán csak az oroszok hatalmas csárjának szabad nyomorgatni? S azok felett csak neki szabad zsarnokilag uralkodni?

Ezt mi egyáltalán nem vagyunk képesek az igazsággal s joggal összeegyeztetni, hanem igenis az ellenkezőt; t. i. hogy az orosz csár adjon hasonló szabadság-levelet alattvalóinak, mint a török szultán adott, s adjon önállóságot, a történelmi multtal bíró, szegény, zaklatott lengyel nemzetnek; — mint a hogy ő követeli Szerbia stb. részére Törökországtól. Hissen ezek is keresztények, és a mi több, szlávok is!

Vagy talán a keresztények előjoggal bírnak a humanitás lábbal való tiprásához, a szabadság elnyomásához, a jogtalanságok elkövetéséhez, a kereszténység gyilkolásához?

Ugy látszik!? Azonban nem ugy uraim. Az égre nem! — Mert el kell jönni az időnek már egyszer a midőn nem a darva erőszak, — hanem a jog kormányozza a népek s nemzetek sorsát. Es vigyázzanak Európa sorsának jelen intőzői, nehogy végképen kiöljék a népek kebleiből a jogérzetet, — mert annak borzasztó következményei lennének. Példa rá szegény árva hazánk, hol a nemzet fia kebléből, máholnap végképen ki fogják azt irtani. Szomorú következményeit azonban már eddig is fájdalmasan kell tapasztalunk s hogy mily következményeket fog még maga után vonni: az az égek titka.

Allam bölcsészeti szempontból pedig Len-

gyelország helyreállítása a keleti kérdés megoldásának sarkpontját képezi.

Itt ugyan mindenkélt az kellene meghatározni: hogy tulajdonképpen mihat az a „keleti kérdés“?

A „keleti kérdés“ semmi nem egyéb: mint Oroszország terjeszkedési vágya, melynek ezéjja az alduai államok meghódítása.

Mint hogy azonban ezen birtokokat részben Török, részben pedig Magyarország bírja. — tehát egyidejűleg e két nemzet leigazása.

Ez oly világos, hogy azt a legegyszerűbb ember is megértheti, kivált ha tudja, hogy az oroszországi lapok oly rületes fanatizmussal s ezzel párosult szemtelenséggel izgatnak a magyar és török nemzet ellen. — miszerint elég vakmerők azt mondani: hogy „a magyar és török nemzetet kikélt irtani a földről.“

Mint hogy ez így van; s mint hogy a „keleti kérdés“ nem egyéb, mint Oroszország által foglalási szándékából mondva készített alkalom a terjeszkedésre; s önként következik hogy e kérdést csak akkor oldottuk meg helyesen: ha az orosz terjeszkedés elé egy olyan gátat vetettünk: a melyen minden további kísérletei hajótörést szenvedjenek.

Az orosz terjeszkedésnek, bár merre tekintünk, nem találunk áttörhetőbb gátat Lengyelországnál; s így a „keleti kérdés“ helyes és gyors megoldása sem lehet más; mint Lengyelország helyreállítása, akár állambücsészeti — akár jogi szempontból vesszük is a dolgot. —

Azért kiáltunk egy szívvel lélekkel: Eljen a nemes lengyel nemzet! Eljen az önálló Lengyelország !!!

Mikecz József.

Szerény hangok a házi ipar érdekében.

Akar merre nézünk e hazában vagy vidékünkön szemünk mindenütt csak inséggel és nyomorral találkozunk.

A kereskedések fűresk, néptelenek; az iparosok műhelyeiben dolgoztalanul ácsorognak az erős munkára termelt segéd munkások. A szántóvető, — hogy földje parlagon ne maradjon, — hagyja taládját, elveti a családja részére szükséges kenyérnek való, — vagyha még így sem képes kevés földjét beretni, — kölesűnt veszen őriási kamatra, mert kénytelen vele.

Tagadhatatlan, hogy e jelzett általános elszegényedést nemzetünknek mindenek felett azon roppant állami terhek okozták s okozák, melyek már évekkel ezelőtt magát a tőkét támadták meg, — s ma már annak nagyrészt fel is emésztették.

Nem lehet azonban azt sem tagadni, hogy az általános nyomor egyik igen lényeges oka abban keresendő, hogy népünk kétharmad része csupán csak a földterményi jövedelmére támaszkodik. Ennek tulajdonítható aztán — hogy ha három, négy év jön egymás után olyan, a midőn a föld, a közös édes anyamagyonja tőlünk áldásait s olyan szűk termésű évek állanak be, mint a közölsz lefolyt évek

váltak, a nép ki van téve az általános nyomornak.

Hazánkban különösen két jövedelmi forrás van. — ugyszólván tökéletesen elhanyagolva.

Az egyik a házi — a másik a kerti ipar.

Ezen jövedelmi források oly nagy fontosságuk nemzetgazdaságunk felvirágzására, miszerint nagyon kívánatos, hogy azokkal tüzetesebben foglalkozzunk, jelen ezikkünkben kizárólag a házi iparra kívánjuk felhívni a t. olvasó közönség becses figyelmét, mint olyanra, mely a mi nézetünk szerint, — elsőbbséggel bír a kerti ipar felett, jövőre azonban tüzetesen hozzá fogunk szólni az utóbbihoz is.

(Folyt. köv.)

V I D É K.

T.-Lök, 1877. jan. 2.

Tekintetes szerkesztő ur!

Mindenekelőtt engedjen meg, hogy tett ígéretemet csak ily későn válthatom be, t. i. a becses lapja számára, hogy ily későn tudhattam beküldeni tudósításomat, de bokros elfoglaltságom, — különösen pedig egy kis utazásom gátoltak, hogy ígéretemet előbb beválthassam. Azonban ígérem, hogy ezúton pontosabban leendek.

A mit most csak egy hamarjában írhatok, az igen kevés és szomorú. Vidékünkön a szántóvető reménye napról-napra fogy, mert azok kivül, hogy az árvíz veszélye ismét nagy mérvben fenyeget bennünket; vetésének a folytonos esőzés folytán — mint a hogy mi földmivelők mondani szoktuk — „pállik kifele“, kivált a koraiak.

Az adóvégrehajtóktól az igaz, hogy megmenekültünk a magas kormány és büles honatyáink (?) intézkedése folytán, azonban most vagyunk ám még csak szákbán; mert ma már ezen intézkedés következtében, valamennyi községi előjáróink adóvégrehajtókká vannak kényserítve, mivel az adó behajtásáért felelősek. Szegények kapnak is átkot eleget.

Ezen intézkedés által az eddig közbeesülés és szeretetben részesült községi előjárók is, — gyűlöletesekké váltak a nép előtt.

No de máskor majd többet. Most pedig megyek hallgatni mit dobolnak. (Aligha nem árverelnek.)

.....k.!

Csalárok

Ezer bomba és uchiás! hallotta e már fráter Bögözy, hogy az a „gonosz esont“ újságot akar csinálni? támadja meg páter makutyi Bögözy bátyánkat.

— Élég szomorú az ránk néve — feleli rá egész megadással Bögözy bátyánk, mert az a „gonosz esont“, majd igen gyakran kiporolja a hátunkat.

— De hiszen most az egyszer pórul fog ám úkeme járni, mert e mai nyomoruság időbe alig hiszem, hogy legyen annyi előfizetője, hogy megéljen utána, — biztatja ere pá-

ter Makutyi Bögözy bátyánkat, ő azonban nem akar tágtáni, erősen bizonyítja, hogy hiszen nem is akar az a „gonosz esont“ abból élni, — sőt a mint én hallottam hát olyan makra egy gyerek az a „gonosz esont“, hogy azt merete mondani: hogy megcsinálja azt a lapot, ha egy garas haszna sem lesz mellette. Aztán meg azt beszélük szerte a városba az emberek, hogy inkább többször elmenek a templomba, ritkábban a keresmába és kevesebbet fognak inni naponként egyfél literrel, és mégis járítani fogják a „gonosz esont“ újságát; mert az igazak ir, aztán meg az ilyen magunk fajta emberekkel nagyon komiszul elbánik, mint mi vagyunk.

— Hiszen legalább csak azt ne tenné, ime akár miről s akár kiről csak itthon a mi szemetünknek ne piszkálná, de az a veszedelem, hogy még azt ígérgeti, hogy csak az itthon való dolgokkal fog leginkább foglalkozni. — Jajgatja páter Makutyi.

— Nem azt mondóm kedves Bögözy barátom fizessünk elő az újságára akkor talán majd békébe hagy bennünket.

— A bizony jó lesz.

— Azért bizony kikapjátok a magatok illetőségét ha megérdemleitek?!

Árva csalán

Mi újság itthon.

* **Ama küldöttség**, mely nagy hazánkfia Kossuth Lajoshoz Turiba menni fog, hogy Czegled város képviselétet fogadjja el, híz szerint e hó 7-én indul utnak.

A nyiregyházi polgári olvasó egylet ez évi rendes közgyűlését f. év és hó 13-án d. u. órákban tartja meg, mely egyszersmind tisztújító gyűlés is leend. A mult évi dec hó 26 án megtartott újbóli alakuló közgyűlés alkalmával — amidőn az egylet az eddigi szervezeti alapon, 3 évre, újból meg alakult — meg döbentett bennünket azon közönyöség melyet ezen valóban hasznos és üdvös egyesület iránt tapasztalunk kellett városunk polgárai részéről, így látszik hogy Nyiregyháza polgárai is bele éltek már magokat a magyar nemzet azon rossz sájtásába, hogy csak akkor tartsanak össze, ha veszélyek törnyosulnak fejünk felé, pedig tapasztalást szerzhettek volna a multból, hogy e város polgárságának az összetartásra mily nagy szüksége van. — A polgári olv. egylet azon felül, hogy e szükséges összetartás egyik hatalmas kapesa; mint önmivelődési egyesület is igen nagy hasznára van — tanulni szerető polgártársainknak. — Azért kérjük — saját érdekeikben — városunk t. polgárait, sorakozzanak mentül többen e nemes irányu egyesületbe, az összetartásra, ha valaha, úgy most van a legnagyobb szüksége a polgári elemmel. Igaz hogy nehéz idöket élünk, de azon 4 fnt csekély évi díjjal meggazdálkodhatjuk s meg szerzhethetjük fajta azon szellemi kineket melyek marandóbbak minden más javunknál, e csekély kiadást saját jól felfogott érdekeink követelik a közgyűltárra.

A mire már számtalanszor felvölt hívva városunk előljároságának figyelme. A n. Kallói

CSALÓDÁS.

Fent bérecek közt járok elborongva,
Hol ninesen zaj, hol kibalt az élet.
Ott van enyhe, csak ott van nyugalma
Összetört szív vérező sebénék.

Lent a völgyben pásztorkányka ajkán
Bánatos dal fájó hangja esendül,
Mint ha maga a bu énekelne
Vérző szívvel, fájó érzelmeiről.

És e dalra szemem könybe árad! . . .
Hisz neki sínes, kit szeressen, párja . . .
S im dalára egy ifju jelen meg:
S hiszik: ninesen e világ — árva! . . .

Mikola László.

Köny és mosoly.

(Humorisztikus értekezés.)

I.

Köny és mosoly, sírás és nevetés! Mily ellentétes szavak, mily különböző fogalmak; mégis: mily nagy a rokonság köztük. A köny

és sírás fájdalmat, a mosoly és nevetés örömet jelez. Az ember azt hinné, hogy e két fogalom külsőleg oly messze áll egymástól, mint Makó Jeruzsálemtől, vagy mint az orosz politika a békétől; pedig bensőleg épen oly fojt — akarom mondani tiszta testvérek, mint Jókai és Tallórosy Zebulon, vagy Agai Adolf, Borszem Jankó és Mokány Berezi, avagy a huság és a nők. Ezt bizonyítja Rubens is, a ki a nevető arcot egyetlen esetvonással síróvá változtatta át. Ezt bizonyítja a mindennapi élettapasztalás. Vannak emberek, a kik örömtükben síraak, vannak ismét olyanok, a kik fájdalomukban kacagnak. Avagy az erősen kacagónak nem épen úgy folynak-e könyei, mint a sírónak.

Igenis, ikertestvérek ök, külön elnevezéssel épen egy, mint a fényűzés és a koldusbot, mint a pénz és becsület, mint a böles és a koplakás.

De lépjünk közelebb tárgyunkhoz; vizsgáljuk kissé behatóban a köny és mosoly eredetét.

Boeászának meg szives és türelmes olvasóim, de kissé messze kell visszamennem, egész a teremtésig, a paradicsomba.

Midőn Isten megteremté a nagy mindeniséget, végig nézett remek művén: fájdalommal

Ujévi fohász.

Isten, ki öröktől fogva
Vezéreld népünk hajóját,
Ki a jognak szent növényét
Meleg keblünkbe plántálád,
Ótalmazz erős kezekkel,
Hogy megküzdjünk az ellennel.

Békét kérjünk? . . . zivatart adj
Megromlott már a levegő!!!
Isten, villámokat készíts,
Öldöklő angyal jöjj elő
És pusztítsd el e világot,
A mely alapjában romlott.

S ha majd lenyugszik a vihar,
A szent harezikürt elnémul,
A véres harez füstfellege
Oszlik földünk hatáiról,
Derüljön fel egy jóvirág
Pusztuljon el a szarnokság. K. J.

utaza keleti végén levő híd mellett még ma is a sötétség terjeszti ki védőszárnyait a eszkefogókra, valóban ideje volna, hogy oda egy lámpa állíttassék, mert ha valahol úgy ott leg-sükésesebb.

A t. néptanító urak részére lapunkat fél áron, — vagy is 1 évre 3 ft. fél évre 1 ft 50 kron adjuk.

(M.) „**Olvasó egyesület önművelődési kör**“ van alakulóban T. Dadán a mint benűket onnan értesítettek. Nagyon helyesen. Igen kívánatos volna, ha nemzetünk általában belátná ily olvasó egyesület szükségességét és nagy horderejét s ebből merítve ösztönt minden községben a hol csak lehetőségek alakítanak ily olvasó egyesületeket melyek a közművelődés előmozdítására igen nagy befolyással vannak, pedig tanulni valamint soha sem késő, éppen úgy soha sem felesleges. — Eljének tisztelt dadaji polgártársaink! Adjon Isten sikert a nemes kezdeményezéshez. A mint hallottuk a név felett elterő nézetek nyilvánultak, erre azt jegyezzük meg, hogy a név nem idévett, mi, ha szabad e tárgyban nyilatkoznunk, az „Olvasó egyesület“ címet tartjuk helyesebbnek.

A fizetett hirdetőtő közönség becses figyelmét hellvíjuk lapunkra melyben a hirdetések a lehető legszebb csinnal és a legújnyabban fognak közöltetni. Előfizetőink, a díjjak megszabásánál 20% kedvezményben részesítetnek. Szerk.

Még 1873-ban határozta el Nyiregyháza város képviselő testülete, hogy az utcákra semmi féle undorító folyadékot 5 ft. büntetés terhe alatt önteni nem szabad. Ezen határozat közönségiségi és szépségügyi szempontból is igen helyes volt, azonban itt is a történet a mi a legtöbb törvénnyel történni szokott, magok a szabály alkotói szegik meg leg hamarabb és leggyakrabban, — kívánatos volna ha ezen szükség szabályt megtartanánk és másokkal is megtartatnánk.

(K.) **Egy szerencsétlen ledőlés** f. év s hó 2-án a Nyiregyházáról N.-Kállóba vezető ország utró egy koesi ily szerencsétlenül fordult a mélységbe, — midőn a setét éjbe nehány dolhányal terhelt szekert megakart kerülni, — hogy a rajta levők egyike, — egy Kővér nevű megyei hajdu, azonnal szörnyet halt, a szerencsétlen hültetémei f. hó 4-én tétetettek örök nyugalomra. E szerencsétlen eset intő példaként szolgálhat a megyének arra nézve, hogy az oly magas töltés oldalakat — mint ahol a szerencsétlenség történt korlá fakkal lássák el mert, „ma nekem holnap neked“ mondja a példázó.

(Z) **A mint a hír beszéli.** A Nyiregyházi koresolyázó egyesület — majd ha fagy — egyleti helyeségül kiakarja hasznabérelni, az ez évi koresolya időnyre, Sütő József városi képviselő tag ur lakházát azon okból, mert az egész város határán ninesen oly terjedelmes tó, mint az ő háza előtt a Sz. Mihály utczán??!

(H.) **Kötelességünknek** ismerjük, jelen számunk hirdetés rovatában lévő Minich A. könyv-kötő és Váraly Gy. Géza vésnök — urak hírdetéseikre, fellívni a n. é. közönség becses fi-

tapasztalta, hogy meg hiányzik valami, hiányzott ugyanis ily valamiféle, teremtmény, mely a teremtés nagyszerűségében gyönyörködjék s ő iránta hálával viselteték. Azért is a teremtés 6-ik napján megteremté azt a hiányzó valamit, a ki nem volt más, mint a mi ősapánk, — Adám, akit azért teremtett így és nem másképen, hogy az emberek közül egyik vagy a másik ne mondhasa el magáról, hogy ő nemesebb vérből származott, mint a többi. Fájdalom pedig még ma is igen sokan vannak azok, a kik külön véru, fajú embernek tartják magukat társaiknál.

Adám megpillantván a világot, elkezdett bámolni, esodálkozni, összejárta a paradiesom kertnek minden zugát, de sehogyszem juttott eszébe, hogy elmosolyogja magát, hogy a teremtés nagyszerű művében gyönyörködjék. Neki is hiányzott valami. Nem gyönyörködött a madarak énekében, nem a reggeli harmat kristálygyöngyében; nem az esti lágy szellő susogásában. Nem bámulta a holdat, mint sok fűzfapoéta és érzélgős novellista. Szóval Adám rettenetesen unatkozott; tehát egyáltalában nem felelt meg a teremtő várakozásának, mint sok részvénytársulat a részvényesek, sok képviselő a választók és a konstantinápolyi konferencia Európa várakozásának. Adám apánk

gyelmét. Mind kettőn a maguk szakmájukban igen ügyesek és elismerést érdemelnek.

Mindenféle a hazából és Nagyvilágból.

* **A szerb urak** a monarchia lobogójára a mult hét óta nem reflectálnak; nyilván megijedtek, nem ugyan tőlünk, hanem attól, hogy elfogy a puskaporuk.

* **Rablógyilkosság.** Gáleshez közel egyik faluban egy szolgáltól 4000 frtos ternőt esmét. Mikor pénzt megkapta, s hazafelé ment, az uton megtámadták, több késszurással meggyilkolták s a pénzt elrabolták.

* **A Maros monitoron** történt szerencsétlenség áldozatai közül 3 megsebesült matróz meghalt.

* **Sértett önrzet.** Wiellenbacher Henrik, azon bakó, ki Francesconit közelebb Bécsben kivégezte, nyilatkozott közl a bécsi lapokban. Több orvos ugyanis megtámadta őt, hogy hosszasan kínozza a halálra ítéltet s nem érti mesterségét.

* **Hát ez mit akar?** Valami Spitzerer nevű esudabogár Karezagról egy körlevelet menesztett szélyvel ékes germán nyelven, melyben tudatja hogy nyomatájában a Karezag és Vidéke, (Karezag und Umgebung) ezimű lap jelen meg. Csudálkozunk először is azon hogyan lehet egy magyar hírlapnak felhívást német nyelven közzé tenni; másodsor csudálkozunk azon, hogyan tűri meg az ily szemetet Karezag város magyar lakossága? Korbácsesal kéne az ily egyéni kikergetni, hogy mérges lehelletével ne rontaná a kunok ide levegőjét.

* **A közbiztonság Biharban.** Beórl, deez. 21-ről írják. — A köztűnik lakó erdőbeesli biztos Maizinger Gyula ur f. hó 17-én Belényesből hivatalos teendő mellett a káptalani erdőség beszögelése megtekinthető miatt a hogyeken át a bodisli pusztán Keresiből igyekezett hazajönni, de a nevezett pusztá esárdája előtt, hova saját fogatát rendelte, egy fegyveres ember utját állotta, kényszerítvén őt a esárdába bemenetelre. A mint belépett, több rabló vette körül, M. ur az első veszélyes perc után lélekjelönletét visszanyerve, bátorságot mutatva, félig tréfát úzve, a rablókkal elkezdett társalogni s többeket nevéen szólítva biztosítá őket, ha majd törvény előtt idövel szembe állanak, dícsérettel fogóluk megemlékezni. Ez meg is tette részben hatását. Ezután M. ur azt kérde: ugye e pénz kell? „Igen“ lőn a válasz. Erre M. ur szobárczájából 10 forintot kivéve, átadta Cseresely nevű rablóvezérnek, ki azt mondá: „kevés“. Következett más 10 ft. ez is kevés. „Láthatod uram — ugymond a rabló — hogy 12-on vagyunk, mi jut egyre?“ — Ekkor a biztos egész hűdegyért szünlelve, a betyár kezéből kivette a pénzt és helyébe egy 50 forintot tett. — „Ez elég lesz“ volt a válasz. Ezután még 2 ft áldomáspénzt is adva iparkodott M. ur elmenni, azonban nem messze egy hámfája előtt s mert részeg kocsisának hasznát nem vehette, a rablóhoz kiáltott. Ezek közül hárman — köztük egy közös hadseregbeli katona egyenruhában s fegyverrel — hozzámentek s kocsiját rendbe

hozták. — Hogy ezután nevezett ur sietet hazafelé, azt nem is kell mondani. Felmutató nekünk egy rézfejű gyűrűt, melyet a banda fejtől az 50 ft fejében kapott. A rablóvezér kijelenté, hogy ha veszély fenyegeti, mutassa fel a gyűrűt s elete biztosítva leend. A gyűrű feje két végén 12 karezolás van, mely valószínűleg a legénység számát van hivatva kimutatni. Miatán e talizmanra ily uton nem ohaj-tunk szert tenni, ismételve kérjük a kormányt, védje meg életünket, vagyonunkat.

* **A bécsi városi sorsjegyek** huzásán a főnyereményt nyerte 1621. s. 76. sz.; 50,000 frtot 2347. s. 72. sz.; 10,000 frtot 1724. s. 60. sz. Továbbá kihuzattak a következő sorszatszámok: 101 245 588 1518 1792 2129 2604 2814 2938 A hitelesorsjegyek huzásán a főnyereményt a 2. s. 40. sz. nyerte; 40,000 frtot nyert 1321 s. 5. sz.; 20,000 frtot 2. s. 52. sz.; 5000 frtot nyertek 3095. s. 71 sz. és 2631. s. 9. sz. Kihuzattak továbbá a következő sorszatszámok: 390 751 1951 2263 2322 2795 3049 3057 3288 3467.

* **Honvéd egyenruha** a török hadseregben. A török kormány megengedte, hogy a török nemzetiség a magyar honvédség egyenruhájához hasonló ruházatot viselhesen. Ruscukban már lehet ily egyenruhás török neuzetöket látni.

* **Ez is ünnepi ajándék.** A pécsvári járásban levő Liptód község jegyzőségéhez az ünnepekkor nem kevesebb mint 180 kerestet érkezett az illető alpereseknek való kézbesítés végett. E kerestek jobbadán uszoris kamatok és „járulékaik“ iránt inditattak.

* **Tiz krajczár mint hagyaték.** A budapesti tenyitőörvényszék tegnap egy tizkrajczár pénzdarabot küldött át a városi kapitánysághoz, mint a Kerkapoly-ház harmadik emeletéről lezuhant Setzer József hagyatékát.

Hasznos tudnivalók
— A napokban egy levélboríték juttott kezünkbe a melyen 20 kolozsvári kereskedőnek és iparosnak neve, üzleti minősége és lakozime van nyomatva. Ügyes gondolat, méltó az utánzásra.
— Legközelebb vettük Frómer A. Herman Budapest magkereskedő képes és magyarozó főárjegyzékét. — Ajánlunk a régi és jöbírben álló ezéget a n. é. közönség figyelmébe, ki a hazai és honosított vetemény takarmány és virág magvak ugy szintén virág gyök gyűjtamenyekből oly dus választékkal bír; a mely valóban ritkítja páriát, Iroda, raktár és áru helyiség; VII. Országút 44. sz. Huszár-féle ház Fiók üzlet; IV. Mária Valeria utca, „Hungária Nagyszaloda“
— Miként lehet hideg földön is épp egy mint meleg agyagon, igen korán kerti veteményeket termeszeni? Milyen a föld fagyja kienged, a földet jó mélyen felásatjuk és a termelni szándékolt veteményt magot bele vetjük és a faizkeletleg e czélra készült ládácskával betakarjuk, mely ládácska felső része üveg lappal látatik el Ez eljárás különösen ajánl-

jelent, még pedig igen sokszor, hogy miként szedte rá Éva anyánk Adám apánkat a tiltott gyümölcs megízlelésével, a minek azután az a siralmas következménye lett, hogy kitiltá isten őket az Edenből, kimondván rájuk a legfőbb bíróság ítéletét is, melyőlő nem volt hova föl-lebuzni, — hogy t. i. könyek és véres vereték közt keressék ezentul ők és maradékaik a mindennapi kenyeret.

Adám nem egyszer nyitotta száját panaszra, nem egyszer zugolódott nem egyszer hánnya szemére kedves oldalbordájának Évának, hogy mennyire kell szodvednie kivánsisága miatt, mire Éva mindannyiszor sirva fakadt.

Talán ezért van, hogy a nők ma is többet és langosabban sirnak, mint a férfiak és ami legkülönösebb benne az, hogy akkor sirnak, midőn nekik tetszik.

Amit mondám, Éva anyánk a paradiesomból kiléptekor erős sirásban tört ki és megszületett az első köny.

Elemezzük tovább a mosolyt és könnyet.

(Folyt. köv.)

folytonosan ásított, mint a jötkönyvező előadások pénztármokai szoktak.

Az Ur már meguntá nézni Adám unatkozását, egykedvűségét s attól félt, hogy egy reggel valamelyik fán felakaszta találandja a buskomor Adámot. Végre kitalálta a baj valódi okát s megteremté az — első nőt, Évát, még pedig egyenesen Adám oldalbordájából. Ezért mondják a feleséget ma is oldalbordának, ezért mondják a gonosz emberről, hogy rossz bordában szöttek. Mindez pedig történt egy éjjel, midőn t. i. Adám mély álomba merülve, fektűt a minduntudn fajja alatt, mely később annyi fanyar gyümölcsöt termett számára.

Adám reggel fölébredvén, megpillantá Évát reggeli toillettel-jában, mely az akkori divat szerint igen nagy takarékoságra mutatott s lehetőleg a leggyorsabb volt, és elmosolyogta magát. Így született meg a mosoly.

Az első mosolyt tehát a nő esalta a férfi arczára. Büszkék lehetnek a nők; mert ők teremtették az első mosolyt, e legártatlanabb szépítő szert a világon; a többi szépítő szert a gyógyszereszek találták fel.

De ne bízzák el a nők ezért magukat; mert fájdalom a könyűt is nő teremtette!

Meg van írva, sőt nyomatásban is meg-

hatjuk az ugorka káposzta tök és paszuj (bab) tenyésztésnél.

Vegyes.

— A képv. ház érdemleges ülésai csak e hónap végén kezdődnek. Ezt megelőzőleg a kormány tagjai Bécsbe utaznak s mint állítják Bécsben időzésük alatt a bankügyben végre döntő megállapodás létesül.

— A „Petőfi-társaság” cím alatt egyesült új irodalmi társulat újév napján tartá első ünnepélyes közülést a fővárosban, az akadémia palotájának nagytermében, nagy és díszes közönség részvétel mellett. Jókai nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó beszédet tartott, s azután költemények, egy értekezlet, egy beszély, sat. olvastattak föl a melyek nagyobb része Petőfi-reminiscenciákból állott.

— Az ifjúság Konstantinápolyba induló küldöttsége esütőként este bucsulakomát tartott a Szikszay-féle vendéglőben, melyen egyetemi hallgatók, művészek, polgárok s 48-iki hónapok nagy számmal gyűltek össze. Az élénk hangulatban folyt lakoma alatt számos felköszöntés mondatott. A küldöttség ma reggel indult utra a Szabady-kávéházba, hol nagyszámú részvevő közönség gyűlt össze, mely imponzánu tévé a menetet. Több száza tehető azok száma kiknek kíséretében a küldöttség gyalog, Rácz Pál zenekarának játéka közlőben az országuton és Dorottyautezán keresztül a lánchid felé haladt. Hét óra körül volt az idő, és a gázlámpák még égtek, világítással szolgálva az elragadó képet nyújtó menetnek. A zenekar a Rákóczy és török indulókat játszotta, majd a szótart lelkesítő hangjai hangzottak fel, majd Abdul Kherimet és Miháid pasát elhették. A lánchidnél némelyek visszamaradtak, de a nagyobb szám ezután s elki-sérére az ifjakat az alaguton át a vasuti indóházig, egészen megtöltvén annak termeit. A podgyász-feladások és az utra-elkészülés után a váróteremben újra megszólaltak a török indulók. Ezután a küldöttség tagjai a vasuti kocsikba szállottak. A pályaudvarban még egyszer elnéklé a közönség a szótartot s viharos eljenzések között megindult a vonat Trieszt felé, hol a küldöttség néhány tagját, kik csak pénteken este utaztak el, be fogja várni. Mint a „P. Lloyd”-nak Sídókról távirják, a küldöttséget déli vasut minden állomásán lelkesülten üdvözölte a vaspályához gyűlt közönség.

— A nagy, malomipar. Oly időben mikor az árucekkék legtöbbje értékét veszti, vagy esőkken, megnyugtatónkra szolgálhat, hogy a magyar malomipar részvény papírjai e tekintetben örvendetes kívérelt képeznek s érékük jelentékenyen emelkedik. Az 1875-ik évi zárlattal szemben 1876. évből következő papírok-nál mutatkozik nagyobb mérvű árfolyam-emelkedés: a Concordia malom 151-ről 399-re, Erzsébet 118-ról 199-re, Lujza 195.50-ről 170.50-re Molnárok és sütők 207-ről 310-ra, Victoria 157-ről 268-ra, Budapesti 680-ról 860-ra, Pannonia 550-ről 935-re. Ez örvendetes emelkedés

a malomüzletek tapintatos vezetésének köszönhető, mely a magyar lisztnek a világ minden tája felé nagymérvű kivitelét biztosított. Kivételünk leginkább Anglia, Franciaország és Brazília irányában emelkedett.

— Az „Eötvös-sála” központi gyűjtőbizottságának elnöke, Péterfi Sándor nyílt kérelmettesz közzé, melyben mindazokat, kik az „Eötvös-sála” gyűjtőívét elfogadták s gyűjtéseket rendeztek, felkéri, hogy ugy az íveket, mint a gyűjtött összegeket minél előbb Orley János igazgatóhoz (Budapest, VIII. öszuteza) beküldjék sviveskedjenek. Felkéri egyuttal az ország mindazon lakosát, ki a népnevelés ügye iránt érdeklődik, különösen a tanítókat, ápolják, segítsezzék e zsenge intőzményt, melynek jótékonyasága évről-évre növekedni fog; utoljára kéri e folyamodványának meghallgatását s az „Eötvös-sála” javára szánt kegyes adományok és évi járulékok mielőbbi beküldését, hogy már ez évből minél többen érezhessék az „Eötvös-sála” jótéményeit.

— Uj éjszaksarkai expedíció. A londoni yacht-társulatok közelebb elhatározták, hogy daczára az „Alert” és „Dycoverey” gőzösök sikertelen útjának, új expedíciót indítanak az északi sarkvidékre. Az expedíció tervezői Peterman híres német geographus tanácsát kérték ki a követendő irányra nézve, ki is az eddig ismert hat vonal közül a grönlandi utat tanácsolta a társulatoknak. Az expedíció, mielőlt föl lesz szerelve, utnak is induland.

— Urbán meghalt, megölte a maga keze. Egy brünni távirat jelenti, hogy Urbán báró altábornagy újév napján, zilált vagyoni viszonyai folytán, agyonlőtte magát. Urban a Terzia-rend vitéze volt. Ismeretes névre 1848-ban Erdélyben viselt dolgai által tett szert. A hős Bem tábornok öt Kolozsvárról kiesalta és Naszód s Beszterezvidékig szorította folytonos vereségek közt. 1859-ben Veronában várpáranosok volt. Az öngyilkossági tettről ezt írják: A tábornagy újév napján komfortabelbe ült azzal az utastással, hogy a kocsis őt az obrovici kórházba szállítsa. — Nem messze a kórháztól a kocsiban egy lövés dördült el. A kocsis csak azt hívte, hogy a kocsist történt valami kár és tovább hajtott a kórház kapujáig, hol az öngyilkossági eset kiderült.

— A P a c i f i c -vasuton történt borzasztó szerencsétlenségéről, részletesebb tudósítás érkezett. December 20-án borzasztó hóvihár alkalmával s Now-Yorkból nyugatra menő gyorsvonat Ohio államban Ástabela mellett egy 75 láb magas hídról az ez alatt levő mocsárba fordult. A vonat meggyuladt, s az utasok kiknek száma 176-ra ment, szétzuzatnak, elégték, megfuladtak, vagy az éj folytán megfagytak. Mintegy 100 egyén meghalt s 52 többé-kevésbé súlyosan megsebesült. Az áldozatok nagyobb része eleve éven égett meg, mivel a szerencsétlenség nem bírtak a kocsik romjai alól kijönni. Az áldozatok számát egész pontosan nem lehet megállapítani, mivel sokat közülük a lángok teljesen fölemésztettek. A kocsik romjai éjfélig égtek

a hóvihar reggeli 1 óráig dühöngött s megakadályozta a segély gyors érkezését. Csak napfelkeltkor ért egy vonat Clevelandből Ástabelába, orvosokat és betegápolókat szállított a szerencsétlenség színhelyére. A rendkívüli hideg, melyhez hasonló rég nem észleltek, borzasztó kinokat okozott a haldokló és sebesült utasoknak. A halottstestek közül csak keveset lehetett fölismerni.

Legujabb.

A nagy hatalmak a porta vonakodása esetén csakugyan vissza fogják hívni képviselőiket a török fővárosból. Az „Eriklik” orosz eszásári hajó jan. 2-án azon paracsotot kaptá, hogy Sebastopolból Konstantinápolyba menjen, s Ignatieff tábornok rendelkezésére bocsássa magát, ha a tábornok Konstantinápolyból el akarja utazni. — Az osztrák-magyar kormány szintén utasította Zichy gróf és Calice báró urakat, hogy azon esetre, ha a tegnapi értekezlet eredménytelen maradna, a többi nagy-követkekhez csatlakozzanak s távozzanak Konstantinápolyból.

Szerkesztői izenetek.

— Piros Pistának. Hallod-e Pista szógám, te nagyon elrestitűlt, a restésg pedig rut dolog, érte? A könyvet megrendeltem, én meg a két lapot kérem, meg egy szekéderék kézirátot. — M. L. urnak N.-Kállóban. Az eddig küldöttéket köszöm, az ígért költői elbeszélést pedig úgy várom, mint a menyasszony völgegyűt. — K. J. urnak Bereszen. Az egyiket besoroztam, a másik bár jó, de ellenkezik a lap irányával s ezért nem jöhet. Mások is szívesen látlak. — T. M. urnak B.-Sz.-Mihályon. Nem történi ott semmi megörökítésre méltó, kedves bátyám?! — Dr. K. J. urnak Debreczenben. Az igaz, hogy a kemény is valami, de azzal nem sokra megyünk, sem vers, sem ezikk, pedig elkele az olyan fajta, mint a milyen a kegyelmed gyarából szokott kikerülni. — V. Gy. urnak Budapestén. „A hallgatás arany” mondja a példaszó, te nálad azonban a viszony megfordított, különben pedig áldjon meg a magyarok istene! — E. S. urnak ott a hol. Az ügyeket igen szép, de nem minden, ha azonban a tanulás nincs terhe, még kinöheti magát — „Zsuzsikához.” Nem közölhető. A szív ily kinos gyötrelmeit úgy orrosolhatjuk legjobban, ha Zsuzsikával közöljük élő szavakkal és ő megszánván boldogtalanságunkat, eper ajkaival — mint ön nevezi — visszafojta a keblünkkel égféle törő sóhajunkat. — G. S. urnak Komáromban. Hát téged ugyan mi lelt Sándor, hogy ugy neki keresedőt? Nekem máskor ilyen dolgokat ne írj, mert isten bizony még magam is riva fadok, hanem azért máskor is szívesen látlak, most pedig pá . . .

MIKECZ JÓZSEF

felelős szerkesztő és kiadó.

Hirdetések.

Hirdetés.

Van szencsem értesíteni a n. é. közönséget, miszerint a jelen nyomasztó viszonyok következtében — leszállított áron. Készíték minden a könyvkötéseti szakmába vágó munkálatokat, u. in. bármily nagyságu könyvek papír, vászon, bőr, selyem, és bársony borítékba egyszerűen vagy diszunkával leendő bekötését, különösen ajánlom könyvkötézetemet az állami megyei és magán hivatalok uradalmak nagybecsű figyelmében, mely ugy jutányosság mind szilárdaság tekintetében felülmulhatatlan.

Teljes tisztelettel
MINICH A.
könyvkötő.

3 1—3

Eladó ház.

A nagy kállói nteza keleti szegletén levő 1036-ik számú ház igen kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó, tudakozhatni a nevezett házban a tulajdonosnál és a „Nyiregyháza” szerkesztőségében.

2 1—3

Hirdetés.

Van szerencsem tisztelettel értesíteni a nagy érdemű közönséget; miszerint elvállalok minden a vésnöki szakmába vágó munkálatokat,

u. m. sarkövek és sarkeresztek kifáragását, az azokra szükséges betüvéséseket, fából készített dísz faragványokat minden nemű betük tetszés szerinti minőség s mennyiségben elkészítését — továbbá készítek, megrendelés szerint, minden féle dísz figurákat, melszobrokat és szentképeket érez fa és gipsz anyagból.

Midőn a mélyen tisztelt közönséget erről teljes tisztelettel értesítem, magamat nagybecsű pártfogásukba ajánlom.

Teljes tisztelettel
Váralyai Géza
vésnök.

Nyiregyházán a sorház utcán.

1 1—3